

C-927/19. sz. ügy**Az előzetes döntéshozatal iránti kérelemről a Bíróság eljárási szabályzata
98. cikkének (1) bekezdése alapján készített összefoglalás****A benyújtás napja:**

2019. december 18.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litvánia)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2019. december 17.

Felperes/ellenérdekű fél:

„Ecoservice Klaipėda” UAB

Alperes/felülvizsgálatot kérelmező fél:

„Klaipėdos regiono atliekų tvarkymo centras” UAB

Az alapeljárás tárgya

Az alapeljárás tárgyát a közbeszerzési eljárás és a jogorvoslati eljárás során a beszállító által az ajánlatkérő szervek rendelkezésére bocsátott bizalmas információ védelmére, a pályázati feltételek meghatározására és a beszállító által rendelkezésre bocsátott információ valótlan információként történő besorolására irányadó anyagi jogi szabályok értelmezése és alkalmazása képezi.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgya és jogalapja

A 2007. december 11-i 2007/66/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv által módosított, az árubeszerzésre és az építési beruházásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélésével kapcsolatos jogorvoslati eljárás alkalmazására vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 1989. december 21-i 89/665/EGK tanácsi irányelv (a továbbiakban: 89/665 irányelv), a közbeszerzésről és a 2004/18/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2014. február 26-i 2014/24/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (a továbbiakban: 2014/24 irányelv) és a nem nyilvános know-how és üzleti információk (üzleti titkok) jogosulatlan megszerzésével, hasznosításával és felfedésével szembeni védelemről szóló, 2016. június 8-i (EU) 2016/943 európai

parlamentari és tanácsi irányelv (a továbbiakban: 2016/943 irányelv) olyan rendelkezéseinek értelmezése, amelyek tárgyát az a pályázati feltételeknek és a bizalmas információ közbeszerzés keretében történő védelmének különböző aspektusai képezik, valamint a Bíróság 2017. május 4-i Esaprojekt ítéletének (C-387/14) és 2019. október 3-i Delta Antrepriză de Construcții și Montaj 93 ítéletének (C-267/18) értelmezése; az EUMSZ 267. cikk első bekezdésének b) pontja és harmadik bekezdése.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) A 2014/24 irányelv 58. cikke (3) vagy (4) bekezdésének hatálya alá tartozik-e az olyan pályázati feltétel, amelynek alapján a beszállítónak kizárólag bizonyos szolgáltatásokhoz (vegyes települési hulladék kezeléséhez) kapcsolódó tevékenység végzéséből eredő, meghatározott mértékű átlagos éves üzemi árbevételt kell igazolnia?
- 2) Az első kérdésre adott választól függ-e a beszállító kapacitása értékelésének a Bíróság 2017. május 4-i Esaprojekt ítéletében (C-387/14) meghatározott módszere?
- 3) A 2014/24 irányelv a) 58. cikke (4) bekezdésének, b) VII. mellékletének rendelkezéseivel összefüggésben értelmezett 42. cikkének, c) 70. cikkének hatálya alá tartozik-e az olyan pályázati feltétel, amelynek alapján a beszállítónak igazolnia kell, hogy a [hulladékkezelési] szolgáltatás nyújtásához szükséges járművek megfelelnek a sajátos műszaki követelményeknek, köztük a légszennyező anyag kibocsátására (EURO 5), a GPS-jeladó felszerelésére, a megfelelő teljesítményre vonatkozó és más további követelményeknek?
- 4) Úgy kell-e értelmezni a jogorvoslati eljárások hatékonyságának elvét rögzítő 89/665 irányelv 1. cikkének (1) bekezdésének harmadik albekezdését, 1. cikkének (3) és (5) bekezdését, a 2014/24 irányelv 21. cikkét és a 2016/943 irányelvet, közelebbről annak (18) preambulumbekzdését és 9. cikke (2) bekezdésének harmadik albekezdését (együttesen vagy külön-külön, de korlátozás nélkül), hogy a bírósági eljárást megelőzően kötelezően igénybe veendő vitarendezési eljárás közbeszerzésre irányadó nemzeti jogszabályok általi előírása esetén:
  - a) az ajánlatkérő szerv egy másik beszállító ajánlatára vonatkozó valamennyi adatot (tekintet nélkül azok bizalmas jellegére) köteles a jogorvoslati eljárást kezdeményező beszállító rendelkezésére bocsátani, ha a jogorvoslati eljárás tárgyát konkrétan a másik beszállító ajánlata értékelésének jogszerűsége képezi, és az eljárást kezdeményező beszállító korábban már kifejezetten kérte az ajánlatkérő szervtől ezen adatok rendelkezésre bocsátását;

- b) az előző kérdésre adott választól függetlenül az ajánlatkérő szervnek akkor, ha elutasítja a beszállítónak a versenytársa ajánlata értékelésének jogszerűségére vonatkozó kifogását, minden esetben egyértelmű, átfogó és konkrét választ kell adnia, tekintet nélkül arra, hogy fennáll-e annak a kockázata, hogy rábízott bizalmas ajánlati információt közöl az ajánlattal kapcsolatban?
- 5) Úgy kell-e értelmezni a 89/665 irányelv 1. cikke (1) bekezdésének harmadik albekezdését, 1. cikkének (3) és (5) bekezdését, valamint 2. cikke (1) bekezdésének b) pontját, a 2014/24 irányelv 21. cikkét és a 2016/943 irányelvet, különösen annak (18) preambulumbekendését (együttesen vagy külön-külön, de korlátozás nélkül), hogy bíróság előtt önállóan megtámadható az ajánlatkérő szerv olyan határozata, amelyben nem engedélyezi, hogy valamely beszállító hozzáférjen egy másik résztvevő ajánlatában szereplő bizalmas információhoz?
- 6) Amennyiben az előző kérdésre igenlő választ kell adni, úgy kell-e értelmezni a 89/665 irányelv 1. cikkének (5) bekezdését, hogy a beszállítónak az említett határozat ellen kifogást kell terjesztenie az ajánlatkérő szerv elé, és szükség esetén keresetet kell indítania a bíróság előtt?
- 7) Amennyiben az előző kérdésre igenlő választ kell adni, úgy kell-e értelmezni a 89/665 irányelv 1. cikke (1) bekezdésének harmadik albekezdését és 2. cikke (1) bekezdésének b) pontját, hogy a beszállító a másik beszállító ajánlatának tartalmával kapcsolatban rendelkezésére álló információ terjedelmétől függően – anélkül, hogy megkérdőjelezné az ajánlatkérő szerv egyéb határozatainak jogszerűségét – bíróság előtt keresetet indíthat kizárólag az információ vele való közlésének elutasítása miatt?
- 8) Az előző kérdésekre adott válaszoktól függetlenül úgy kell-e értelmezni a 2016/943 irányelv 9. cikke (2) bekezdésének harmadik albekezdését, hogy a bíróság a felperes arra vonatkozó kérelmének kézhezvételét követően, hogy a bíróság a másik felet bizonyítékok bemutatására kötelezze, és a bizonyítékokat bocsássa a felperes rendelkezésére, az ajánlatkérő szerv közbeszerzési és jogorvoslati eljárás során megtett intézkedéseire tekintet nélkül köteles helyt adni a felperes e kérelmének?
- 9) Úgy kell-e értelmezni a 2016/943 irányelv 9. cikke (2) bekezdésének harmadik albekezdését, hogy a bíróságnak – azt követően, hogy elutasította a felperesnek a jogvitában részt vevő másik fél bizalmas információjának közlésére vonatkozó kérelmét – hivatalból értékelnie kell azon adatok jelentőségét, amelyek bizalmas jellegének megszüntetését kérik, és hogy ezek az adatok hogyan érintik a közbeszerzési eljárás jogszerűségét?

- 10) A Bíróság 2019. október 3-i Delta Antrepriză de Construcții și Montaj 93 ítéletére tekintettel alkalmazható-e úgy a 2014/24 irányelv 57. cikke (4) bekezdésének h) pontjában meghatározott, a beszállítókra vonatkozó kizáró ok, hogy a bíróság a beszállító és az ajánlatkérő szerv közötti jogvita vizsgálata során – az ajánlatkérő szerv általi értékelésre tekintet nélkül – hivatalból úgy határozhat, hogy az érintett ajánlattevő szándékosan vagy gondatlanságból félrevezető, pontatlan tényadatot bocsátott az ajánlatkérő szerv rendelkezésére, ennél fogva őt ki kellett zárni a közbeszerzési eljárásból?
- 11) Úgy kell-e értelmezni és alkalmazni a 2014/24 irányelv 57. cikke (4) bekezdésének h) pontját az ezen irányelv 18. cikkének (1) bekezdésében rögzített arányosság elvével összefüggésben olvasva, hogy amennyiben a nemzeti jog valótlan információ rendelkezésre bocsátása miatt (a beszerzési eljárásból történő kizárás mellett) további szankciót ír elő, e szankció kizárólag személyes felelősség alapulvételével alkalmazható, különösen akkor, ha a közbeszerzési eljárásban közösen részt vevő személyeknek csak egy része (például több partner közül az egyik) bocsátott rendelkezésre pontatlan tényadatokat?

A hivatkozott uniós jogi rendelkezések

A 89/665 irányelv 1. cikke (1) bekezdésének harmadik albekezdése, 1. cikkének (3) és (5) bekezdése, valamint 2. cikke (1) bekezdésének b) pontja

A 2014/24 irányelv VII. mellékletével, 57. cikke (4) bekezdésének h) pontjával, 58. cikkének (3) és (4) bekezdésével, valamint 70. cikkével összefüggésben értelmezett 18. cikkének (1) bekezdése, 21. cikke és 42. cikke

A 2016/943 irányelv (18) preambulumbekkezdése és 9. cikke (2) bekezdésének harmadik albekezdése

A hivatkozott nemzeti jogi rendelkezések

A Lietuvos Respublikos civilinis kodeksas (a Litván Köztársaság polgári törvénykönyve; a továbbiakban: polgári törvénykönyv) 1.116. cikke (Üzleti és szakmai titok)

A Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodeksas (a Litván Köztársaság polgári perrendtartása; a továbbiakban: polgári perrendtartás) 10. cikkének (Az ügy irataihoz való nyilvános hozzáférés) 1–4. bekezdése és 10¹. cikkének (Az üzleti titok védelmének sajátosságai) 1–5. bekezdése

A Lietuvos Respublikos viešųjų pirkimų įstatymas (a Litván Köztársaság közbeszerzésről szóló törvénye; a továbbiakban: közbeszerzési törvény) 2. cikkének (Az e törvényben használt főbb fogalmak) 34. pontja, 17. cikkének

(Beszerzési alapelvek) 1. bekezdése, 20. cikkének (Titoktartás) 1–5. bekezdése, 37. cikkének (Műszaki leírás) 1., 3. és 4. bekezdése, 45. cikkének (A beszállító és az általa benyújtott részvételi jelentkezés és ajánlat értékelésének általános elvei) 1. és 3. bekezdése, 46. cikke (A beszállító kizárásának okai) 4. bekezdésének 4) és 5) pontja, 5., 7. és 8. bekezdése, 47. cikke (A beszállító minősítésének ellenőrzése) 1. bekezdésének 1)–3) pontja és 6. bekezdése, 52. cikke (Információ visszatartása vagy valótlan információ rendelkezésre bocsátása vagy irat benyújtásának elmulasztása) 1. bekezdésének 1) és 2) pontja, 2. és 3. bekezdése, 55. cikkének (Az ajánlatok értékelése és összehasonlítása) 9. bekezdése, valamint 58. cikkének (A beszerzési eljárás eredményéről történő tájékoztatás) 3. és 5. bekezdése

Az alapügy tényállásának és eljárásának rövid bemutatása

- 1 2018. szeptember 27-én az alperes (úgy is mint: ajánlatkérő szerv) nemzetközi nyílt közbeszerzési eljárást írt ki Neringa önkormányzat települési hulladékának gyűjtésével és annak a Klaipėda megyei hulladéklerakó hulladékkezelő létesítményeibe történő szállításával kapcsolatos szolgáltatásokra vonatkozóan (a továbbiakban: közbeszerzési eljárás).
- 2 Ajánlatot három beszállító, a felperes „Ecoservice Klaipėda” UAB (úgy is mint: felperes vagy A. ajánlattevő), az „Ekonovus” UAB, valamint együttműködési megállapodás alapján a „Klaipėdos autobusų parkas” UAB, a „Parsekas” UAB és a „Klaipėdos transportas” UAB gazdasági szereplők csoportja (úgy is mint B. ajánlattevő) nyújtott be.
- 3 2018. november 29-én az ajánlatkérő szerv tájékoztatta a résztvevőket az ajánlataik értékeléséről és a közbeszerzési eljárás végeredményéről: B. ajánlattevő lett a nyertes ajánlattevő, míg a felperes a rangsorban második lett.
- 4 2018. december 10-én a felperes kifogást nyújtott be az ajánlatkérő szervhez, amelyben arra hivatkozással támadta meg a közbeszerzési eljárás eredményét, hogy B. ajánlattevő minősítése nem felel meg a követelményeknek. A felperes rendelkezésére álló információ szerint a „Parsekas” UAB vegyes települési hulladék gyűjtésére és szállítására vonatkozó szerződéseket nem teljesíthetett az elmúlt három év alatt 200 000 EUR (héát nem tartalmazó) összértékben (ahogyan az az ajánlattételhez szükséges dokumentáció „Gazdasági és pénzügyi alkalmasság” címet viselő részében követelményként szerepelt), mivel a szóban forgó társaság más közbeszerzési eljárások keretében gyakran vesz részt együttműködésekben olyan vezető partnerként, amely átveszi a szolgáltatások nyújtásáért járó pénzt, azonban ténylegesen nem végez vegyes települési hulladék kezelésére irányuló tevékenységet. A felperes ezenfelül előadta, hogy B. ajánlattevő a műszaki alkalmasságra vonatkozó követelményeket sem teljesíti, mivel a közbeszerzési eljárásban a „Parsekas” UAB által benyújtott iratokban megjelölt jármű az ajánlattételhez szükséges dokumentációban (műszaki leírás) rögzített több kötelező műszaki paraméternek sem felel meg.

- 5 2018. december 17-én az ajánlatkérő szerv a felperes kifogását – annak megvizsgálását követően – elutasította arra hivatkozással, hogy B. ajánlattevő a teljesített szerződésekre vonatkozó követelmény teljesítésének igazolása körében az ajánlattételhez szükséges dokumentációval összhangban bizonyította, hogy a vegyes települési hulladék kezelésére vonatkozó szerződéseket kötött, amelyek értéke megfelel az előírt összegnek, valamint szintén azzal összhangban bocsátott rendelkezésre műszaki adatokat a bejelentett járművel kapcsolatban.
- 6 2018. december 27-én a felperes keresetet terjesztett a Klaipėdos apygardos teismas (Klaipėda megyei bíróság, Litvánia) elé.
- 7 Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasító 2019. március 15-i ítéletével megállapította, hogy B. ajánlattevő teljesítette a beszállítókra vonatkozó minősítési követelményeket.
- 8 A Lietuvos apeliacinis teismas (fellebbviteli bíróság, Litvánia) a felperes által előterjesztett fellebbezést követően 2019. május 30-i ítéletével hatályon kívül helyezte az elsőfokú bíróság ítéletét, helyt adott a felperes keresetének, az alperesnek az ajánlattevők rangsorának meghatározásáról szóló határozatát megsemmisítette és az ajánlatok újbóli értékelésére kötelezte az ajánlatkérő szervet. A Lietuvos apeliacinis teismas (fellebbviteli bíróság) megállapította, hogy B. ajánlattevő megfelelt a teljesített szerződésekre vonatkozó követelménynek, azonban nem igazolta a műszaki alkalmasságát, mivel a később bejelentett járművek közül eredetileg nem mindegyik szerepelt az ajánlatban.
- 9 Az alperes felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, amelyre a felperes válaszbeadványt nyújtott be.
- 10 Ezenfelül az alapeljárásban a felperes és az alperes között nincs egyetértés abban a kérdésben, hogy a nyertes ajánlat mely adatai tehetők nyilvánossá és mely adatai minősülnek olyan bizalmas információnak, amelyhez a felperes nem kaphat hozzáférést.
- 11 2018. december 4-én a felperes az ajánlatkérő szervtől hozzáférést kért B. ajánlattevő ajánlatához, és 2018. december 6-án betekintett az említett ajánlat nem titkos adataiba.
- 12 A felperes az elsőfokú bíróság előtti eljárás folyamán kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest további iratok benyújtására, és hogy adjon számára hozzáférést a B. ajánlattevő ajánlatában szereplő valamennyi információhoz (a kereskedelmi szempontból érzékeny információ kivételével), valamint hogy kötelezze a „Parsekas” UAB-t arra, hogy közöljön adatokat az általa megkötött, bizalmasnak minősített hulladékkezelési szerződésekkel kapcsolatban.
- 13 Az alperes viszont – azt követően, hogy további iratokat nyújtott be a bírósághoz – azt kérte, hogy a bíróság ne engedélyezze a felperes számára a B. ajánlattevő ajánlata keretében rendelkezésre bocsátott bizalmas adatokhoz való

hozzáférést, és hogy minősítse ezeket az adatokat az ügy irataihoz tartozó nem nyilvános anyagnak.

- 14 Az elsőfokú bíróság 2019. január 30-i végzésével helyt adott az alperes e kérelmének és 2019. február 14-én és 21-én elutasította a felperes által benyújtott, fent említett kérelmeket.
- 15 2019. július 26-án a felperes – mielőtt benyújtotta volna a felülvizsgálati kérelemre vonatkozó válaszbeadványát – kérte a semmítőszéket, vagyis a Lietuvos Aukščiausiasis Teismas-t (legfelsőbb bíróság, Litvánia), hogy engedélyezze számára az alperes által az elsőfokú bírósághoz benyújtott bizalmas jellegű iratokhoz való hozzáférést a kereskedelmi szempontból ténylegesen érzékeny információ kitakarása mellett.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem indokolásának rövid összefoglalása

- 16 A jelen ügyben a felek között abban a kérdésben alakult ki vita, hogy a gazdasági szereplők nyertes ajánlattevőnek nyilvánított csoportjának minősítése megfelel-e az ajánlatkérő szerv által meghatározott követelményeknek.
- 17 A semmítőszék főszabály szerint kizárólag az alperes által a felülvizsgálati kérelmében felhozott kérdéseket, jelesen B. ajánlattevő műszaki alkalmasságának megfelelőségét bírálhatja el. A jelen ügyben azonban a semmítőszék nem csak a közérdek védelmének okán kíván hivatalból túlterjeszkedni a felülvizsgálati kérelem keretein és elbírálni a felek közötti jogvita más aspektusait is, hanem a jelen ügyben felmerülő azon konkrét helyzetre is tekintettel, amelyben a felperestől a bírósági eljárást megelőző szakaszban és az eljárás keretében is lényegében megtagadtak minden általa kért információhoz való hozzáférést.
- 18 A Bíróság hatáskörrel rendelkezik arra, hogy elvégezze a bíróság által kért értelmezést, függetlenül attól, hogy az uniós jog értelmezésének szükségességét a nemzeti bíróság a felek közötti jogvita keretein túlterjeszkedve, hivatalból vetette fel (Lásd például: 2017. április 5-i Borta ítélet, C-298/15, EU:C:2017:266; 2018. október 25-i Roche Lietuva ítélet, C-413/17, EU:C:2018:865).
- 19 A jelen eljárásban az eljáró tanács a) egyes pályázati feltételek jogszerűsége, b) a bizalmas információ közbeszerzési eljárásban történő védelmének különböző aspektusai, és c) a nyertes ajánlattevő esetlegesen valótlan nyilatkozata értékelésének és az ilyen nyilatkozat jogkövetkezményeinek tárgyában terjeszt kérdéseket a Bíróság elé.

A minősítési követelmények B. ajánlattevő általi teljesítésének értékelése során az ajánlatkérő szerv által megtett intézkedések jogszerűsége

- 20 A semmítőszék ítélkezési gyakorlata szerint az ajánlatkérő szervek és beszállítók közötti jogviták elbírálása során lényegében valamely feltétel tartalma az, ami számít, nem pedig annak az ajánlatkérő szerv általi megjelölése. A közbeszerzési

dokumentumokban szereplő feltételek helyes besorolása különböző közbeszerzési eljárásokra vonatkozó, a közbeszerzésről szóló törvény rendelkezéseinek helyes alkalmazását eredményezi, következésképpen megfelelő vitarendezéshez vezet.

a) a gazdasági és pénzügyi alkalmassági követelmény tartalma és alkalmazása

- 21 A beszállítók vegyes települési hulladék kezelésével kapcsolatos tevékenységek végzéséből származó átlagos éves bevételére vonatkozó – az ajánlattételhez szükséges dokumentációban rögzített – gazdasági és pénzügyi alkalmassági feltétel lényegében a 2014/24 irányelv 58. cikke (3) bekezdésének felel meg, amely akként rendelkezik, hogy előírható az, hogy a gazdasági szereplő meghatározott minimális éves árbevétellel – és ezen belül a szerződés által érintett területre vonatkozó minimális éves árbevétellel – rendelkezzen. Az eljáró tanács azonban úgy ítéli meg, hogy a szóban forgó feltétel az említett irányelv 58. cikkének (4) bekezdésében rögzített szakmai alkalmassági követelményeknek is megfelelhet.
- 22 Rá kell mutatni arra, hogy a 2014/24 irányelv 58. cikke (3) bekezdésének szövegéből (jelesül az „ezen belül” kifejezésből) az következik, hogy a szerződés által érintett területre vonatkozóan előírt éves árbevétel egészében nem alkalmazható alternatívaként abban az értelemben, hogy – árbevételre vonatkozó követelmény előírása esetén – először is a teljes árbevételt kell értékelni, másodsor pedig az ajánlatkérő szerv dönt egy adott területre vonatkozó árbevétel megállapításáról. Másképpen megfogalmazva, a 2014/24 irányelv 58. cikke (3) bekezdése szövegének ilyen értelmezése arra enged következtetni, hogy az adott területre vonatkozó árbevétel önállóan, a teljes árbevételre vonatkozó követelmény egyidejű meghatározása nélkül nem állapítható meg.
- 23 Ezenfelül nem egyértelmű a „a szerződés által érintett terület” kifejezés hatálya. A szóban forgó, ajánlattételhez szükséges dokumentáció szerint ugyanis a beszállítóknak az alkalmasságukat nem általában a hulladékkezelés területén, hanem kifejezetten a vegyes települési hulladék gyűjtésével és szállításával kapcsolatos szolgáltatásokra, vagyis azokra a szolgáltatásokra tekintettel kellett igazolniuk, amelyek vonatkozásában a közbeszerzési eljárás indult. Az eljáró tanács hajlik arra, hogy a szóban forgó kifejezést tágabban (elvontabban) értelmezze: az előtte folyamatban lévő jogvitában ez a kifejezés azt jelentené, hogy a 2014/24 irányelv 58. cikkének (3) bekezdése alapján az alperesnek konkrétan a pénzügyi alkalmasságra vonatkozó követelmény előírása céljából először meg kellene határoznia a teljes éves árbevételt, másodsor és ezzel egyidejűleg pedig az árbevételnek a meg nem határozott hulladékok kezelésével kapcsolatos szolgáltatások területére vonatkozó részét.
- 24 A semmítőszék által hivatalból feltett, a pályázati feltétel helyes besorolására vonatkozó fenti kérdések nem csak a szóban forgó pályázati követelmény esetleges jogszerűségével, hanem annak helyes alkalmazásával is kapcsolatosak. Megjegyzendő, hogy a felperes az eljárás során következetesen arra az álláspontra helyezkedett, hogy a „Parsekas” UAB – amely B. ajánlattevő tagja – az

ajánlatkérő szervhez értékelés céljából először is nem nyújthat be olyan szerződéseket, amelyek egy részét nem önállóan, hanem más partnerekkel, köztük magával a felperessel együtt teljesítette, másodszer pedig olyan szerződéseket, amelyek tárgya nem korlátozódik a vegyes települési hulladék kezelésére.

- 25 A bíróságok által tett megállapításokkal ellentétben az eljáró tanács úgy ítéli meg, hogy pusztán az, hogy az ajánlattételhez szükséges dokumentáció szerint a beszállítók gazdasági és pénzügyi alkalmasságát a résztvevők alaki szempontból nem kötött nyilatkozatával kellett igazolni, nem jelenti azt, hogy más beszállítók azokat vagy a bejelentett adatok megbízhatóságát ne kérdőjelezhetnék meg.
- 26 Emlékeztetni kell arra, hogy az alperes, B. ajánlattevő és a bíróságok a beszállítók minősítésére vonatkozó, szóban forgó követelményt úgy értelmezték, hogy a pályázati feltételek értelmében a gazdasági szereplőknek nem kell olyan minősítési követelmény teljesítését igazolniuk, amely szerint (többféle hulladékra vonatkozó) összetett szerződés teljesítése esetében a jövedelemre kizárólag saját nevükben és/vagy saját érdekükben (vagyis például nem vezető partnerként) és kizárólag vegyes települési hulladék kezelése tekintetében tettek szert. A semmitőszék számára nem teljesen világos, hogy a szóban forgó minősítési követelményt a Bíróság ítélkezési gyakorlata értelmében hogyan kell igazolni.
- 27 A Bíróság a 2017. május 4-i Esaprojekt ítéletében (C-387/14, EU:C:2017:338) – többek között – megállapította, hogy ha valamely gazdasági szereplő vállalkozások olyan csoportjának tapasztalatára hivatkozik, amelynek tagja volt, ezt a tapasztalatot e gazdasági szereplő konkrét részvételének, tehát azon tényleges hozzájárulásának viszonylatában kell értékelni, amelyet egy meghatározott közbeszerzési szerződés keretében az említett csoporttól megkövetelt tevékenység gyakorlásához nyújtott; a gazdasági szereplő az ajánlatkérő szerv által megkövetelt tapasztalat jogcímén nem hivatkozhat vállalkozások valamely csoportjának más tagjai által végzett olyan termékértékesítésekre vagy az általuk nyújtott olyan szolgáltatásokra, amelyek megvalósításában nem vett ténylegesen és konkrétan részt.
- 28 Megjegyzendő, hogy a szóban forgó ítélet és az arra adott válasz a 2004/18 irányelv 48. cikke (2) bekezdésének a) pontjához kapcsolódott, amely kifejezetten rendelkezik a szakmai alkalmasságra vonatkozó követelmény értékelésének módjáról.
- 29 Amennyiben a fent említett pályázati feltételt továbbra is olyan gazdasági és pénzügyi alkalmassági követelménynek kell minősíteni, amelynek szempontjából relevánsak a Bíróság által a szakmai alkalmassági feltételek teljesítésének értékelésére tekintettel alkalmazott fenti értelmezések, kérdésként vetődik fel, hogy e minősítési követelmények hogyan választhatók külön és hogyan alkalmazhatók helyesen.

b) a műszaki és szakmai alkalmassági követelmény tartalma és alkalmazása

- 30 A semmitőszék kétségét fejezte ki a pályázati feltételekben rögzített, a beszállítók műszaki alkalmasságával kapcsolatos azon követelmény besorolását illetően is, amelynek alapján a beszállítónak a megfelelőségét megfelelő műszaki jellemzőkkel rendelkező jármű (hulladékgyűjtő jármű) biztosításával kellett igazolnia.
- 31 A semmitőszék ítélkezési gyakorlata szerint az ajánlattevők sokkal nagyobb szabadsággal rendelkeznek a beszállítók minősítésével kapcsolatos adatok helyesbítése, mint a szerződés tárgyához, annak műszaki jellemzőihez, az ajánlati árhoz, a szerződéses kötelezettségekhez kapcsolódó információ és a többi helyesbítése terén. A beszállítók adathelyesbítéshez való jogának elkülönítését a semmitőszék álláspontja szerint az indokolja, hogy a beszállítók minősítése múltbeli és jelenlegi körülményekre vonatkozó objektív kategóriának minősül, és a minősítések léteznek vagy nem léteznek. A jelenleg hatályos, közbeszerzésre irányadó nemzeti szabályok alapján a beszállító minősítésével kapcsolatos adatoknak és az ajánlatok adatainak helyesbítéséhez való joga változó terjedelmű.
- 32 A Bíróság ítélkezési gyakorlatából is ehhez hasonló álláspont következik. A semmitőszék álláspontja szerint az ajánlatok adatainak helyesbítésére vonatkozó, szűken értelmezendő, a Bíróság 2012. március 29-i SAG ELV Slovensko és társai ítéletében (C-599/10, EU:C:2012:191) rögzített szigorú szabályai alól léteznek bizonyos kivételek a minősítéssel kapcsolatos adatok értékelésére tekintettel. A Bíróság a 2013. október 10-i Manova ítéletének (C-336/12, EU:C:2013:647) 39. pontjában megállapította, hogy az ajánlatkérő kérheti, hogy a dokumentációban szereplő adatokat pontosan javítsák vagy egészítsék ki, feltéve hogy az ilyen kérés olyan iratokra vagy adatokra vonatkozik, mint például a közzétett mérlegbeszámolókra, amelyek tekintetében objektíve igazolható, hogy a részvételi jelentkezésre előírt határidő előtt keletkeztek.
- 33 Ezenfelül a semmitőszék kétséget táplál a beszállítók műszaki alkalmasságával kapcsolatos követelmény jogszerűségét illetően is. Habár a Bíróság a 2012. május 10-i Bizottság kontra Hollandia ítéletében (C-368/10, EU:C:2012:284) megállapította, hogy egyes követelmények műszaki leírásként és a szerződés odaitélési feltételeként vagy a szerződés teljesítési feltételeként is meghatározhatók, a semmitőszék számára nem teljesen egyértelmű, hogy a jelen ügyben is ez-e a helyzet.
- 34 Emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság hosszú ideig arra az álláspontra helyezkedett, hogy eltérő követelmények vonatkoznak a beszállítók minősítésére és ajánlatainak értékelésére (lásd: 2008. január 24-i Lianakis ítélet, C-532/06, EU:C:2008:40). Az ítélkezési gyakorlat szerint a beszállítók minősítését nem lehetett a szerződés odaitélése feltételének tekinteni.
- 35 A Bíróság azonban ezt követően, a 2004/18 irányelv releváns rendelkezéseinek általa alkalmazott értelmezése során valamelyest lazított ezen az állásponton annak előadásával, hogy a közbeszerzési szerződés teljesítésére kijelölt csapat tagjainak készségei és tapasztalata a szerződésről szóló hirdetményben vagy a

- pályázati feltételekben odaítélési szempontként jelölhető meg, mivel a közbeszerzési szerződés teljesítésének a minősége meghatározó módon függhet a teljesítéséért felelős személyek „szakmai értékétől”, amelyet szakmai tapasztalatuk és képzettségük határoz meg (2015. március 26-i Ambisig ítélet, C-601/13, EU:C:2015:204).
- 36 Ahogyan azt a Bíróság ezt követően kifejtette, a szóban forgó ügy alapját az képezte, hogy az ajánlatkérő abban az ügyben a gazdaságilag legelőnyösebb ajánlat kiválasztása céljából ténylegesen összehasonlította az elfogadható ajánlatokat; a műszaki csoport tapasztalata az ajánlat lényegi jellemzője volt, nem csupán az ajánlattevők alkalmasságára vonatkozó értékelési szempontnak minősült (2018. március 1-jei Tirkkonen ítélet, C-9/17, EU:C:2018:142). Végezetül, a jogértelmezés e szabályát is rögzítette a 2014/24 irányelv 67. cikke (2) bekezdésének b) pontja. A szóban forgó kivételes rendelkezés mellett mindenesetre a szabályozási keret továbbra is a minősítési és az ajánlattételi (odaítélési) szempontok elkülönítésének modelljéről rendelkezik.
- 37 Arra az álláspontra kell helyezkedni, hogy amennyiben a beszállítók minősítése rendszerint nem használható fel az ajánlatok egymással való összehasonlítására, a szerződés tárgyára vonatkozó műszaki rendelkezések nem határozhatók meg a beszállítók alkalmasságával kapcsolatos követelményekként.
- 38 A pályázati feltételek szerint az ajánlatkérő szerv előírta a beszállítók számára annak igazolását, hogy a szolgáltatásnyújtás céljából általuk használt járművek megfelelnek bizonyos műszaki paramétereknek. Ezek a rendelkezések – többek között – összefüggenek a műszaki leírásban rögzített releváns feltétellel. Arra az álláspontra kell helyezkedni, hogy e követelmények túlmutatnak a beszállítók műszaki alkalmasságának ellenőrzése során szükséges követelményeken.
- 39 A 2014/24 irányelv 58. cikkének (4) bekezdése – többek között – akként rendelkezik, hogy az ajánlatkérő szerv előírhatja, hogy a gazdasági szereplők rendelkezzenek a szerződés megfelelő minőségi színvonal szerinti teljesítéséhez szükséges emberi és műszaki erőforrásokkal és tapasztalattal. A jelen ügyben a járművekre vonatkozó konkrét és pontos műszaki követelmények arra utalnak, hogy az ajánlatkérő szerv számára nem az volt a fontos, hogy a beszállítóknak a hulladékkezelési szolgáltatásokra vonatkozó szerződés megfelelő teljesítésére való alkalmasságáról általában megbizonyosodjon, hanem hogy a – többek között – környezetvédelmi célkitűzéseket (EURO 5 szabvány), a szerződéses kötelezettségek teljesítésének nyomon követhetőségét (GPS felszerelés) és más követelményeket előíró szerződés teljesítésének konkrét módját határozza meg.
- 40 A semmítőszék ítélezési gyakorlata ezen a téren eseti jellegű; az nem rögzít egyértelmű jogi előírásokat azzal kapcsolatban, hogy valamely követelmény mikor tekintendő műszaki alkalmassági feltételnek és mikor minősül a műszaki leírásban szereplő rendelkezésnek. Az eljáró tanács álláspontja szerint főszabály szerint összefüggésnek kell lennie valamely pályázati feltétel átfogó jellege és tartalmának besorolása között, vagyis minél konkrétabb műszaki (alaki)

szempontot kell igazolni, e követelmény tartalma annál inkább eltolódik a műszaki alkalmasság felől a műszaki leírás vagy a szerződés teljesítési feltételeinek irányába. Ez a 2014/24 irányelv 58. cikke (4) bekezdésének és VII. mellékletének hatályából és átfogó jellegéből is egyértelműen következik.

Az egyik beszállító bizalmas információjának védelme és a másik beszállító jogvédelmének hatékonysága közötti egyensúly

- 41 A felperes mind a bírósági eljárást megelőző szakaszban, mind pedig az eljárás folyamán sikertelenül kérte, hogy hozzáférhessen B. ajánlattevő ajánlatához. Ez olyan gyakori, a litván közbeszerzési gyakorlatra jellemző helyzet, amelyet a semmitűszék az általa kidolgozott ítélezési gyakorlat révén következetesen korlátozni törekszik.
- 42 A jelen jogvitával összefüggésben azonban rá kell mutatni arra, hogy az ajánlatkérő szerv maga is igen aktívan védte B. ajánlattevőnek a bizalmas információ védelméhez fűződő jogát.
- 43 Az eljáró tanács álláspontja szerint a Litvániában uralkodó gyakorlat főként azzal a negatív következménnyel jár, hogy a felperesek jogainak védelme részben nem biztosított, mivel a felperesek – a jelen ügghöz hasonlóan – a jogvitában részt vevő többi félhez képest kevesebb információval rendelkeznek. Ezenfelül a felperesek jogvédelmének hatékonysága lényegében a bíróság arra vonatkozó határozatától függ, hogy az általuk kért releváns információt bizalmasnak (az ügy nem nyilvános iratának) minősíti-e. Amennyiben a bíróság nem bocsátja a kért információt a felperes rendelkezésére, a felperes követelése kielégítésének esélye minimálisra csökken, mivel a bíróságok – a jelen ügyben fennálló helyzethez is hasonlóan – hivatalból rendszerint nem vizsgálják meg a bizalmas adatok közbeszerzési eljárás követelményeinek való megfelelést, és nem értékelik ezen adatok megbízhatóságát, és így tovább.
- 44 A semmitűszék e tekintetben – többek között – először is megállapította, hogy a beszállító közbeszerzésről szóló törvény 20. cikkében rögzített, az ajánlatában külön megjelölt, vagyis nem nyilvános információ védelméhez való joga kizárólag a polgári törvénykönyv 1.116. cikkének (1) bekezdése értelmében üzleti (ipari) titoknak minősíthető adatokra vonatkozik; pusztán az, hogy más esetekben a beszállítóhoz és tevékenységeihez kapcsolódó bizonyos információkhoz más gazdasági szereplők nem férhetnek hozzá szabadon, nem jelenti azt, hogy ezen információkat a közbeszerzési eljárásokban védeni kell, ha azok nem minősülnek üzleti titoknak. Megjegyzendő, hogy a polgári törvénykönyv 1.116. cikkében szereplő rendelkezések lényegében a 2016/943 irányelv e kérdést szabályozó rendelkezéseinek felelnek meg.
- 45 Másodszor, valamely beszállító ahhoz fűződő joga, hogy hozzáférjen egy másik beszállító ajánlatához, lényegében a megsértett jogok védelme szerves részének tekinthető. A közbeszerzésre irányadó nemzeti szabályok alapján a beszállító ahhoz fűződő joga, hogy hozzáférjen egy másik beszállító ajánlatához, olyan

önálló egyéni jognak minősül, amely jogorvoslati eszközökkel önállóan érvényesíthető és a felperes formálisan nem köteles az összes szükséges adat hiányában jogvitát kezdeményezni a közbeszerzési eljárás eredménye miatt, és emellett eljárásjogi kérelmet benyújtani a bíróságnak arra vonatkozóan, hogy az ajánlatkérő szervet a bizonyítékok bemutatására kötelezze, és hogy a bíróság a bizonyítékot a felperes rendelkezésére bocsássa, majd ezt követően esetlegesen kiegészíteni vagy egyértelműsíteni a kereseti kérelmét.

- 46 A semmítőszék azonban ezen a téren bizonytalan azzal kapcsolatban, hogy pontosan mi a tartalma az ajánlatkérő szerv azon kötelezettségének, hogy védje a beszállítók által rábízott információ bizalmas jellegét, és hogy e kötelezettség hogyan függ össze az ajánlatkérő szerv arra vonatkozó kötelezettségével, hogy biztosítsa a jogorvoslati eljárást kezdeményező gazdasági szereplők jogvédelmének hatékonyságát. Habár a Bíróság a 2008. február 14-i Varec ítéletében (C-450/06, EU:C:2008:91) – amely szinte az egyetlen ítélet ebben a tárgykörben – a beszállítók és az ajánlatkérő szerv közötti jogviszony (bizalmi jogviszony) bizalmas jellegét hangsúlyozta, a 2016/643 irányelv ezt követően elfogadott 9. cikkének (2) bekezdéséből (a polgári perrendtartás 10¹. cikkének 3. bekezdéséből) kitűnik, hogy az eljárásban résztvevő felek nem rendelkezhetnek különböző mennyiségű információval, mivel ellenkező esetben sérülne a hatékony jogorvoslat és a tisztességes eljárás elve.
- 47 Amennyiben e jogi előírás alapján a bíróságnak biztosítania kell a felperes számára a jogvitában résztvevő fél üzleti titkához való hozzáférés jogát, nem egyértelmű, hogy e jogot miért ne lehetne a felperesnek a bírósági eljárás megkezdése előtt biztosítani, főleg, hogy az segítheti a felperest annak eldöntésében, hogy indítson-e jogorvoslati eljárást.
- 48 A 2016/943 irányelv – a (18) preambulumbekendéstől eltekintve – lényegében nem tartalmaz kifejezetten a közbeszerzési eljárásokra vonatkozó konkrét szöveget. Ugyanakkor kérdésként merülhet fel, hogy a más jogviszonyok keretében tevékenységet végző gazdasági szereplőkhöz viszonyítva az ajánlattevők üzleti titkáinak minősülő információ védelmének eltérő (magasabb) szintűnek kell-e lennie. A 2014/24 irányelv 21. cikke és a 89/665 irányelv releváns rendelkezései sem tisztázzák ezt a kérdést.
- 49 A semmítőszék folyamatosan megjegyzi, hogy bár az ajánlatkérő szervek nem jogorvoslati szervek, a bírósági eljárást megelőző kötelező vitarendezési mechanizmus miatt széles hatáskörrel rendelkeznek a beszállítókkal (kérelmező és ellenérdekű beszállítókkal) való együttműködésre, és egyes esetekben – a beszállítók jogai hatékony védelmére irányuló célkitűzésből adódóan – kötelesek a hatáskörüknek és a rendelkezésükre álló eszközöknek megfelelően megtenni azokat az intézkedéseket, amelyek annak biztosításához szükségesek, hogy a beszállítók ténylegesen meg tudják védeni az esetlegesen megsértett érdekeiket. Ez az ítélkezési gyakorlat összefügg a 89/665 irányelv 1. cikkének (5) bekezdésével, amely akként rendelkezik, hogy a tagállamok előírhatják, hogy az érintett személy először az ajánlatkérőhöz forduljon jogorvoslatért.

- 50 Mivel a litván jogalkotó a keresetek előterjesztésére és elbírálására vonatkozóan kötelező eljárást ír elő, és a beszállítónak a más ajánlattevők ajánlataihoz való hozzáféréseinek jogát a bíróságok a beszállítók jogvédelme szerves részének tekintik, nem lenne következetes az uniós jog fent említett rendelkezéseinek olyan értelmezése, amely szerint a beszállítók az ilyen információhoz kizárólag a bírósági eljárás során férhetnek hozzá.
- 51 A semmitőszék ugyanakkor bizonytalan azzal kapcsolatban, hogy a bírósági eljárásban hogyan valósítandó meg a feleknek a 2016/943 irányelv 9. cikke (2) bekezdésének harmadik albekezdésében előírt tájékoztatása: a felperes feltétel nélkül hozzáférhet-e a nyertes ajánlathoz; a bírósági eljárást megelőző szakaszra tekintettel a felperesnek először nem az ajánlatkérő szervhez kell-e benyújtania az erre vonatkozó kérelmet; releváns-e az szóban forgó kérelemnek történő helyt adás szempontjából a közbeszerzési eljárás eredményeiből eredő jogvita természete; egyáltalán szükséges-e a felek közbeszerzési eljárás eredményeivel kapcsolatos egyetértésének hiánya vagy pusztán az is elég-e az egyik beszállító számára, ha gyakorolhatja az információhoz való hozzáférés jogát és e jogának megsértése esetén – a semmitőszék ítélkezési gyakorlatában szereplő megállapításnak megfelelően – önállóan a bírósághoz fordulhat.
- 52 Megjegyzendő, hogy a jelen ügyben a felperes eredetileg az ajánlatkérő szervtől kérte, hogy biztosítson számára hozzáférést B. ajánlattevő ajánlatához. A felperes – mivel a dokumentumoknak csak egy kis részét kapta meg – nem hivatkozott erre a körülményre és önállóan nem támadta meg az ajánlatkérő szerv határozatát, hanem eljárásjogi kérelmet nyújtott be a bírósághoz arra vonatkozóan, hogy a bíróság kötelezze az alperest bizonyítékok bemutatására, és hogy a bíróság e bizonyítékokat bocsássa a felperes rendelkezésére. A jogvita bírósági eljárást megelőző szakaszban történő folyamatára tekintettel nem teljesen világos, hogy az elsőfokú bíróságnak egyáltalán kellett volna-e határoznia B. ajánlattevő adatainak bizalmas információként való besorolásáról. Egyébiránt a kért adatok felperessel való közlésének megtagadását követően az elsőfokú bíróság és a fellebbviteli bíróság nyilvánvalóan nem foglalt álláspontot ezen adatok tartalmát és jelentőségét illetően.

Esetlegesen valótlan információ rendelkezésre bocsátása és a bíróság ezzel kapcsolatos hatásköre

- 53 A jelen ügyben az eljáró tanács – többek között – hivatalból felveti a B. ajánlattevő cselekményei 2014/24 irányelv 57. cikke (4) bekezdésének (h) pontja alapján történő értékelésének kérdését, vagyis azt, hogy B. ajánlattevő (annak egyes tagjai) valójában nem bocsátott-e valótlan információt az ajánlatkérő szerv rendelkezésére az előírt alkalmassági követelményeknek való megfelelését illetően. Ezenfelül bizonytalanság uralkodik azzal kapcsolatban, hogy egyes partnerek esetlegesen jogellenes magatartása hogyan hat ki az együttműködés többi résztvevőjére.

- 54 A Bíróság a 2004/18 irányelv 45. cikke (2) bekezdésének g) pontjában szereplő hasonló rendelkezés értelmezésével kapcsolatos Esaprojekt ítéletben (C-387/14) megjegyezte *először is* azt, hogy a gazdasági szereplő szándékos magatartásának megállapítása nem minősülhet az ilyen gazdasági szereplő közbeszerzési eljárásban való részvétele kizárásához szükséges elemnek, elegendő, ha felelős egy bizonyos súlyú gondatlanságért, tehát olyan gondatlanságért, amely meghatározó hatást gyakorolhat a kizárásról, a kiválasztásról, illetve a közbeszerzési szerződés odaítéléséről szóló határozatokra; *másodszor* pedig azt, hogy amennyiben a gazdasági szereplő által rendelkezésre bocsátott információ nem érinti a szerződés odaítélésére irányuló eljárás eredményét, úgy tekinthető, hogy a releváns információt gondatlanságból szolgáltató gazdasági szereplő jelentős mértékben szolgáltatott valótlan adatokat a 2004/18 irányelv 45. cikke (2) bekezdésének g) pontja értelmében, és ez a magatartása igazolhatja az ajánlatkérő szerv azon döntését, hogy az említett gazdasági szereplőt kizárja az érintett közbeszerzési eljárásból.
- 55 A Bíróság az e tekintetben hozott legújabb ítéletében (2019. október 3-i Delta Antrepriză de Construcții și Montaj 93 ítélet, C-267/18, EU:C:2019:826) rámutatott arra, hogy a 2014/24 irányelv 57. cikke (4) bekezdésének h) pontja valójában magában foglalja mind a hamisításhoz hasonló tévőleges magatartásokat, mind pedig a mulasztásokat, ennél fogva a hamis információk nyújtása, a valós tartalmú információk elhallgatásához hasonlóan alkalmas arra, hogy befolyásolja az ajánlatkérő szerv döntését.
- 56 E magyarázatok alapján a „Parsekas” UAB által olyan bevételre vonatkozóan benyújtott információ, amely más, kifejezetten a vegyes hulladékkezelési szolgáltatások igazolni kért részét teljesítő gazdasági szereplőkkel együtt megkötött és teljesített vagy partnerek nélkül megkötött és teljesített szerződésekből származik, amely esetben viszont a vegyes hulladék mellett más hulladékot is kezeltek (a vegyes hulladék mindkét esetben az összes kezelt hulladék kisebb részét tette ki), a Bíróság által az Esaprojekt ítéletben figyelembe vett körülmények alapján főszabály szerint olyan gondatlan információszolgáltatásnak minősülhet, amely érintette a közbeszerzési eljárás eredményét.
- 57 A semmítőszéknek nem feladata, hogy megvizsgálja a tényállást. Arra azonban hatáskörrel rendelkezik, hogy hivatalból jogkérdéseket, köztük az információ valótlanak minősítésével, valamint a bizonyíték bíróságok általi értékelésével kapcsolatos jogkérdéseket vessen fel.
- 58 Másrészt a Bíróság – a 2014/24 irányelv kizáró okokat rögzítő 57. cikkének (4) bekezdésében szereplő rendelkezéseit illetően – az ítélkezési gyakorlatában hangsúlyozni kezdte, hogy az ajánlatkérő szerv és a szóban forgó beszállító között kölcsönös bizalmon alapuló különleges jogviszony áll fenn (lásd: 2019. október 3-i Delta Antrepriză de Construcții și Montaj 93 ítélet, C-267/18, EU:C:2019:826, 25–27. és 37. pont). Ennél fogva a semmítőszék kétségeket táplál azzal kapcsolatban, hogy a bíróság azokban az esetekben, amelyekben az ajánlatkérő

szerv eltérő értékelésre jut, úgy határozhat-e, hogy az ajánlatkérő szerv részére valótlan, félrevezető információt szolgáltatott. Ebben az összefüggésben meg kell jegyezni, hogy a felperes mind a kifogásban, mind pedig a keresetben egyértelműen kifejtette azt az álláspontot, hogy a „Parsekas” UAB félrevezető információt szolgáltatott az alperes részére; az alperes ugyanakkor eltérő álláspontra helyezkedett és úgy vélte, hogy a rendelkezésre bocsátott információ azt mutatja, hogy B. ajánlattevő megfelel a minősítési követelményeknek.

- 59 Az eljáró tanács a szóban forgó kérdéseket illetően – többek között – bizonytalan azzal kapcsolatban, hogy az esetlegesen valótlan információt szolgáltató gazdasági szereplők cselekményei milyen következményekkel járhatnak a velük együtt közös ajánlatot benyújtó partnereik számára. A közbeszerzésre irányadó nemzeti szabályok alapján (a közbeszerzésről szóló törvény 46. cikke 4. bekezdésének 4) pontja és 52. cikke), a valótlan információt szolgáltató gazdasági szereplőket fel kell venni a valótlan információt szolgáltató beszállítók jegyzékébe, ami meghatározott időszakra (egy évre) vonatkozóan korlátozza a más ajánlatkérő szervek ajánlati felhívásaiban való részvételüket. A semmítészék szolgáltatott információ megbízhatóságával kapcsolatban táplált kétségei nem vonatkoznak a B. ajánlattevő összes tagjára (partnerére).
- 60 A közbeszerzésről szóló törvény 52. cikkének 1. bekezdése alapján a valótlan információt szolgáltató beszállítók jegyzékében szerepelnie kell a közbeszerzésről szóló törvény 2. cikkének 36. pontja értelmében vett beszállítóknak (a beszállító olyan gazdasági szereplő, amely természetes személy, magánjogi vagy közjogi személy, más szervezet vagy azok részlege, illetve e személyek csoportja, a gazdasági szereplők ideiglenes társulását is beleértve, amely a piacon építési beruházást, termékértékesítést vagy szolgáltatásnyújtást kínál). Ugyanakkor arra az álláspontra kell helyezkedni, hogy a jogszabály által tiltott jogellenes cselekmények esetében a szóban forgó negatív intézkedés (jogkövetkezmény) főszabály szerint a szervezet személyes felelősségét (szankció) vonja maga után. Ennélfogva az kivétel nélkül kizárólag azokra a szervezetekre alkalmazandó, amelyek bármilyen módon közbeszerzési eljárásban vesznek részt és magukról a saját nevükben információt szolgáltatott az ajánlatkérő szervnek.
- 61 Ennek alapján nem világos, hogy valamely közös beszállító egyes partnerei által valótlan információ saját magukról történő szolgáltatása révén megtett jogellenes cselekmények kizárólag a számukra vagy együttesen az összes partner számára járnak-e negatív következményekkel. Ez utóbbi álláspontot alátámaszthatja az összes partner érdekeinek és felelősségének közössége (közös természete). Egyébiránt kérdésként merül fel, hogy az ilyen közös felelősségi modell aránytalan-e tekintettel arra, hogy a valótlan információt szolgáltató beszállítók jegyzékébe felvett gazdasági szereplőket egy évre kizárják az ezt követő közbeszerzési eljárásokban való részvételből.
- 62 A felek között egyetértés uralkodik abban, hogy a közbeszerzési eljárásban közösen részt vevő gazdasági szereplők számára további kockázatok, köztük olyan kockázatok merülnek fel, amelyek egyes partnerek kizárásának

szükségességéhez vagy azok eljárásban való további részvételre (például fizetéseképtelenség miatt) való alkalmatlanságához kapcsolódnak (lásd: 2016. május 24-i MT Højgaard és Züblin ítélet, C-396/14, EU:C:2016:347); az ilyen kockázat és annak negatív következményei azonban kizárólag valamely konkrét közbeszerzési eljáráshoz kapcsolódnak, a más közbeszerzési eljárásokban való részvétel meghatározott időszakra szóló tilalmát nem eredményezik.

MUNKADOKUMENTUM